

Česká republika zažívá v posledních dvaceti letech nebývalý nárůst počtu cizinců na svém území, přičemž velká část cizinců přicházejících do České republiky sem míří za prací. Problémem je, jak takový příliv cizinců regulovat a vymezit podmínky, za jakých v České republice mohou pracovat, aby byl tento příliv cizinců pro zemi přínosný a ne zatěžující. Česká republika se snaží nastavit celkem přísné podmínky tak, aby cizinci nedeformovali tuzemský pracovní trh. Obecně ale většinou platí, že čím přísnější podmínky stát nastaví, tím více se cizinci snaží je obcházet. Z toho důvodu by smyslem právní úpravy problematiky zaměstnávání cizinců mělo být adekvátní nastavení podmínek, které umožní státu využívat potenciál cizinců, ale které zároveň zajistí kontrolní mechanismy proti obcházení současných zákonů.

Cílem této diplomové práce je popsat aktuální právní úpravu problematiky zaměstnávání cizinců v ČR, poukázat na její praktické problémy, které by se do budoucna měly řešit a srovnat českou právní úpravu zaměstnávání cizinců s právní úpravou australskou, jež by mohla přinést cenná doporučení pro Českou republiku do budoucna.

Práce je rozdělena na čtyři kapitoly. V první kapitole jsou vymezeny pojmy jako „cizinec“, „zaměstnávání“, „zaměstnavatel“ a další, se kterými se v diplomové práci operuje. Druhá kapitola popisuje současnou právní úpravu problematiky zaměstnávání cizinců v České republice. Třetí kapitola se snaží poukázat na problematická místa, která činí v praxi potíže, a která by se měla do budoucna dále řešit. V poslední kapitole diplomové práce je na příkladu australské právní úpravy stejné oblasti představen jiný způsob, jakým se dá tato problematika řešit. Závěr práce je věnován komparaci obou právních úprav a na základě této komparace jsou vyvozena další doporučení pro Českou republiku do budoucna.